

Skatteministeriet

10. oktober 2016
J.nr. 16-1409821

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 648 af 20. september 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Julie Skovsby (S).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, om regeringen har dokumentation for, at det tredje og fjerde barn er billigere end det første og andet barn, herunder om regeringen har dokumentation for, at familier bruger færre penge totalt set ved familieførøgelser ved det tredje barn og eventuelle efterfølgende børn.

Svar

Ved opgørelser af forbrugsmuligheder og indkomstforskelle, fx i de tilbagevendende publikationer *Fordeling og Incitament*, opgøres de disponible indkomster på familieniveau. Familiens faktiske indkomst korrigeres, så der tages højde for forskelle i familiernes størrelse. Hertil anvendes et såkaldt ækvivalensmål givet ved $(\text{antal voksne} + \text{antal børn})^{0,6}$, dvs. antal personer opløftet i 0,6'ere potens.

For en enlig er ækvivalensmålet 1 ($=1^{0,6}$). For en familie på fx fire personer er ækvivalensmålet 2,3 ($=4^{0,6}$), for en familie på fem personer er ækvivalensmålet 2,6 og for en familie på seks personer er ækvivalensmålet 2,9. Ækvivalensmålet indebærer dels en antagelse om stordriftsfordele inden for familien, dels en antagelse om, at børn reducerer forbrugsmulighederne for familiens voksne medlemmer.

Betragtes en familie med en disponibel familieindkomst på 250.000 kr., er den ækvivalerede disponible indkomst $250.000 \text{ kr.} / 2,3 = 108.800 \text{ kr.}$ for en familie med fire personer, $250.000 \text{ kr.} / 2,6 = 95.200 \text{ kr.}$ for en familie med fem personer og $250.000 \text{ kr.} / 2,9 = 85.300 \text{ kr.}$ for en familie med seks personer.

De ækvivalerede, disponible indkomster er et udtryk for forbrugsmulighederne pr. person i familien, og som det ses, er de ved en given indkomst faldende med et stigende antal familiemedlemmer. Det er således lagt til grund, at der er udgifter forbundet ved at få flere børn, men samtidig at disse udgifter er marginalt aftagende.

Parameteren 0,6 i ækvivalensmålet er udtryk for graden af stordriftsfordele. Des lavere værdi parameteren har, des større grad af stordriftsfordele er der. Værdien 0,6 er baseret på en analyse af forbrugsbehovet for familier i forskellige livssituationer, jf. publikationen *Fordeling og Incitament 2004*.

Der findes andre ækvivalensmål end den ovennævnte, og som anvendes af bl.a. OECD og Eurostat. Fælles for dem er, at der tages højde for antallet af familiemedlemmer og stordriftsfordele i forbruget.¹

¹ OECD's metode er meget lig ovenstående, blot er parameteren 0,5 (i stedet for 0,6).